

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII.

ZATURDAG den 14den FEBRUARY, 1824.

N. 7

Gedrukt en Zaterdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W. M. L. W.

Uebersetzungen zur geschichte unserer zeit von H. Zschokke.

INVASION DER FRANZOSEN VON CURAÇAO.

(Het vervolg van onze laatste.)

De Franschen trachtten vervolgens door list en onderhandeling een vasten voet te bekomen. Den derden dag hunner aankomst had generaal Jeannot dat het hem mogte vergund worden een gedeelte zynrer troepen aan land te zetten, wyl vele onder dezelve ziek waren. De gouverneur zonder zich aan onmenschevendheid schuldig te maken konde dit niet afslaan; en zoo werd schielijk het krygsvolk ontscheept; het sloeg aan den Rooyen Weg eene legerplaats op; de gouverneur was misnoegd doch liet dit voor dit oogenblik niet blyken, Bresseau maakte geen haast om de zaken zynrer voorgewende zending ten einde te brengen; in stede hiervan gingen de Franschen met de burgers gemeenschappelyk om en verspreidden gedurig de verschrikkelyste geruchten wegens het aanstaande lot der kolonie, zoo men de voorstellen van Bresseau niet wilde aannemen.

Het heette: de stad zoude met gloeiende kogels beschoten en verbrand worden, de vestingwerken geslecht, en alle inwoners zouden zonder genade over de kling springen en dergelyke vertellingen meer. Men wilde hierdoor de inwoners in angst brengen om hen te dwingen toetestaan. Iederen dag zag men het fregat en de vaartuigen dezer vrybuiters allerlei wendingen maken, die byna altyd met beantwoordende wendingen van het pontonschip Ceres beantwoord werden; ondertusschen had de gouverneur in der yl een zekeren J. Obediente naar Venezuela afgevaardigd om van de Spanjaarden der naburige kust geweren te bekomen, doch zyne wenschen werden niet vervuld.

Die zaak scheen telkens dreigender te worden. De scheepskapitein Pitot maakte alle aanstellen om het fregat tot dicht vóór de stad te halen. De gouverneur Lauffer hiervan naauwe lyks kennis bekomende op den 6den Augustus liet den kapitein van het fregat aanzeggen: dat hy moest blyven liggen waar hy thans lag. Pitot meldde hierop dat zyn anker niet wilde houden waar hy thans lag; doch hierop kreeg hy ten antwoord dat hy zyn schip naar het waagstuk konde doen halen waar de Hollandsche oorlogsschepen gewoon waren te ankeren, en dat daar de beste anker plaats der wereld was. Tergeelyker tyd bestemde de gouverneur ter zynre hulp den havenmeester Martin Thyssen en den artillerie luitenant Duncan Munro als zeeman.

Pitot nam dit echter niet aan maar liet in te gondeel weten; dat hy zyn schip zoude doen halen, waar het hem best geviel en dat hy het nu vóór de stad bestemd had. De gouverneur gaf tegelyker tyd bevel het pontonschip Ceres een weinig meer voorwaarts te halen ten einde zyne batterijen beter te kunnen doen spelen en liet dus een van Pitot afgevaardigde officier terug antwoorden: dat de geringste beweging van het fregat tegen de stad als eene vyandelykheid zoude aangemerkt worden, en ten gevolge zoude hebben dat zyn fregat in den grond zoude geboord worden; terstond hierop werd de trommel geroerd, en de schutterij begaf zich op hare posten. Dit had eene goede uitwerking; het fregat schortte deszelfs bewegingen op zoo dra de teruggezondene officier aan boord gekomen was. Kort daarna verscheen Pitot zelve by den gouverneur; er had eene woordwisseling plaats, doch Pitot verklaarde dat hy het voor als nog had goedgedacht zyne standplaats niet te veranderen, maar te blyven, waer hy nu lag. Des te beter voor uw fregat, antwoordde Lauffer, want by de eerste verbodene beweging had ik het in den grond doen schieten.

Den volgenden dag vaardigde Bresseau een pakketje brieven af welke aan den raad der kolonie gerigt was. Dit behelste behalve zyn geschrift niets minder dan de voorstellen eener kapitulatie voor Curaçao en een manifest van het agentschap van Guadeloupe. Dit geschrift (van den 19den Thermidor, het 8ste jaar der Fransche Republiek) begon met een hevige uitvaren tegen den raad af, of liever tegen den gouverneur wegens de vyandelyke houding welke deze tegen de Fransche schepen in die haven had aangenomen, welke toch als schepen eener verbodene mogendheid slechts gekomen waren om tegen hunne gemeenschappelyke vyanden de Engelschen hulp aanbiedende; er werd ook niet onduidelijk te kennen gegeven dat Lauffer een geheim aanhanger des erfstadhouders en der Britten was; langer konden de konsularysche agenten van Frankryk by de verdachte handelwyze der regering van Curaçao niet on-

verschillig blyven; ten dien einde hadden die agenten het nevensgaande manifest afgevaardigd, Bresseau verklaarde verders, dat zoo men niet dadelyk alle vyandelyke houdingen dede ophouden, de schutterij uit een gaan, de kanonnen van de wallen name, de wachten en posten terug trokke en niet alles op den gewoelyken voet des vreedes plaatste, men dan gedwongen zoude zyn om de vyandelykheiden met Curaçao aantevaagen.

Dit manifest (afgegeven in het nationale gebouw van het konsularysche agentschap te Basse terre in Guadeloupe, den 23sten Messidor, het 8ste jaar der Fransche Republiek, en ondergeteekend Jeannot, Baco en Bresseau) bevatte eene gansche reeks van klagen en bezwarenissen tegen den gouverneur van Curaçao, hoe hy de Anglo Amerikanen openbaar ten nadeele der Fransche vlaggen begunstigde, daar doch gemelde Amerikanen eene openbare oorlog met de Franschen in de Antillen voerden; ten bewyze hiervan diende dat Curaçao de Amerikaanse kruissers toegestaan had om die haven binnen te loopen en hunne vaartuigen te repareren; dat de Franschen wanneer zy zich tegelyk met de Amerikanen in de haven van Curaçao bevonden van de laatste ongetraft belidigd en mishandeld konden worden; dat men uit Curaçao zoowel Franschen als Bataven onder voorwendel van rustverstourders te zyn gebannen had; dat men sedert den 8sten Mei 1799 de vlagge stok in het fort had doen wegnemen, waar sedert de omwenteling de nationale Fransche vlag altyd nevens die van Holland had gewapperd; dat het gouvernement van Curaçao sedert het begin van het jaar 1799 de zeldzame aanmatiging had aangenomen, dat ieders kaper die binnen drie mylen van het eiland een vaartuig van eene mogendheid aanviel die met de Bataafsche Republiek verbonden was 1500 guldens aan boete zoude betalen; eene aanmatiging die zelfs het Bataafsche staatsbewind zich niet veroorloofd had te doen, eene aanmatiging welke tot gevolgen gehad heeft dat er werkelyk eene Fransche kaper die naby Curaçao en op verderen afstand dan drie mylen een Amerikaansch vaartuig nam in deze boete vervallen is, gelyk een ander mishandeld is geworden, die eene Amerikaansche golet tusschen Curaçao en Bonaire genomen had; dat zelfs te Curaçao de predikant der Kalvaniste sekte (le ministre de la secte Calviniste) zyne schaamtelooheid zoo wyd gedreven had van openlyk zynen haat tegen de Franschen te laten blyken, dat hy op het jaarteest van het verongelukken der vloot van de marschalk d'Estaëz by de Aves eilanden, God voor de redding van Curaçao uit het geweld der Franschen gedankt had. Doch men bemerkte wel dat dit alles de werking was eener stadhouderlyke factie op Curaçao, gelyk dan ook het bestaan van zulk eene factie sedert lang was bekend gemaakt aan het konsularysche agentschap te Guadeloupe zoo wel door den deugdzaamen Braak, bevelhebber van het station te Suriname als van Curaçao zelve. Daartoe had het konsularysche agentschap in deze wateren besloten: het eiland Curaçao, enz. zal onder Fransche bescherming gesteld worden; alle gelden afkomstig van Fransche pryzen en welke thans nog in beslag gehouden worden zullen uitgeleverd, de militaire posten aan een Franschen generaal ingeruimd worden, enz. echter zou men het eiland toestaan voorttegaan in de handelbetrekkingen met de Amerikanen.

Het is hier de plaats niet het ongegronde dezer beschuldigingen te bewyzen noch de valsche gronden derzelve te ontzenuwen; noch aan te toonen hoe weinig de Guadeloupiënen bevoegd waren daarop maatregelen te nemen zoodanig als zy aanvaarden.

Alles was in het Fransch opgesteld; doch daar de minste der leden van den raad de Fransche taal verstonde moest dit alles eerst vertaald worden; hiermede verliepen een paar dagen.— Gedurende dezen tyd hadden de zaken zulk eene wending genomen die Bresseau niet berekenen konden; het was namelyk zyn plan geweest om denzelfden dag toen hy eene kapitulatie voorzloeg een' algemeen aanval op de Willemstad en het Fort Amsterdam te doen; hy had daartoe den scheepskapitein bepaalde schriftelyke bevelen medegedeeld; deze evenwel indachtig aan de vriendschappelyke betrekkingen tusschen de Fransche en Bataafsche Republieken als ook aan de verplichtingen der goedheid des gouverneurs wilde niet toestemmen aan deze euvelsdaad of er de hand toe bieden.

Pitot sloeg zyn verlangen rond af en had van dit zelfde oogenblik af aangeene de minste achtting meer voor Bresseau's bevelen; hy nam ook de admiraals vlegge weer af, welke by by den

aankomst van gene opgaveschen had; ja zelfs nog den avond van dienzelfden dag kwam Pitot by den Gouverneur en verlangde hem onder vier oogen te spreken.

Hier vernam nu Lauffer het gansche afschuwelyke plan. Pitot leverde hem het onpronkelyke bevel van aanval over, hetwelke hem van wegens Bresseau was toegeschikt, en verzocht dat men nu maar de Vengeance op het spoedigste met alle noodwendigheden zoude voorzien op dat zy schielijk zoude kunnen wegzeilen; want nu had hy alles te vreezen van Bresseau's toorn en wreke. De gouverneur beloofde om dit binnen 4 à 5 dagen te volbrengen; doch het fregat konde zoo lang niet wachten; want Bresseau ontroerd door den tegenstand van den scheepskapitein, en de goede verstandhouding van dezen met den gouverneur vermoedende, begaf zich op den 7den Augustus omgord met de drie kleurige sjerpe en vergezeld van eenige officieren naar het fregat zonder twyfel met oogmerk om den kapitein te doen vatten. Pitot die op de verschanzing van het hoflek stond en reeds argwaande waartoe dit bezoek zoude uitloopen riep hem toe dat hy niet aan boord mogte komen! Bresseau, razend, vloekte, schmatte en riep de manschappen op het fregat toe: "de kapitein is vogelvry (hors la loi) verklaard."— Pitot riep daar en tegen terug: "gy zyt verrader, eene ware roover bende, zoo gy niet terstond terug keert, zoo laat ik op U vuur geven." Werkelyk kwamen ook eenige manschappen onder het geweer. Bresseau vond evenwel niet goed de vervulling van de bedreiging afwachten en keerde met allen mogelyken spoed terug. Van toen af aan was er ook voor den redelyken Pitot geene zekerheid meer, want hy had te vreezen dat zyne matrozen opgebitst mogten worden en muttery tegen hem zouden bedrijven.— Hy liet dus het ankertouw kappen, de zeilen aanslaan en voer af; doch zoud nog een boede aan den gouverneur met het verzoek dat men de Franschen niet vyandelyk zoude behandelen doch liever het noodige verschaffen, om naar Guadeloupe te kunnen terugkeren, en met beloften dat Pitot vóór de haven zoude byliggen om den volgenden morgen de nog overige aileverings rekening en te zien en wat noodzakelyk was nevens de wissels te onderteekenen. Doch den volgenden dag was de Vengeance verdwaan; waarschynlyk had de sterke stroom de zelve weggevoerd.

Gedurende ja zelfs den eigensten dag dat het voorval tusschen Bresseau en Pitot plaats greep had de gouverneur den gezamenlyken raad van het eiland, bestaande uit alle leden des raads en de beide oudste officieren van iedere kompagnie der linie troepen, zoo wel als die der Schutterij de vertaling der door Bresseau gezonden depeche voorgelegd. Met schrik en tegenzin hoorde men den inhoud aan, er was maar eene kreet tegen deze voorbeeldelooze onbeschaamdheid van Bresseau en van het Guadeloupiënsche agentschap, dat recht en blykheid met voeten vertrapt. Eene eenparige verwerping dezer eerlooze voorstellen was het antwoord en deze ontving Bresseau tegen den avond toen het fregat de haven verliet.

Dit laatste voorval bragt eene geweldige verandering in het ontwerp der Guadeloupiënen; verscheidene reizende Fransche officieren, die met de Vengeance aangekomen waren, bevonden zich in de grootste verlegenheid, wyl hunne gansche pakketten op het fregat waren gebleven.— Zy smeekten nu den gouverneur hetzelfde na te zenden; er werd eene goiet daartoe beschikt; men had het fregat des morgens ten Z. W. der haven aan den horizon gezien; het scheen tusschen Curaçao en Aruba eene doortocht te zeken; doch de goet kwam des avonds weer terug zonder het fregat gezien te hebben.

(Het vervolg hierna.)

* Het fregat La Vengeance na onze laatste vertrek van Curaçao werd genomen in de Maria Passage door het Engelsche fregat La Seme, kap. Milne; the Kingston Chronicle van Nov. 1816; in—A sketch of the naval life of the best admiral Milne, dit nemen medelidende voegt er by: "La Vengeance was het grootste fregat van Frankryk bezet; en alle zeevaardende gen een kennis droegen van dit gerecht, zeggende dat het een van de wanhopigste maar tevens met het meest beleid bestourde zee gevechten was in den ganschen oorlog."

Para vender en la Imprenta,

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua E-pañola.

Den 12den February 1824.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbysaacht P. R. CANTZ'LAAR, Gouverneur van Curaçao en Onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Raad Contralleur der Financien, met den meestbiedenden contracteren wegens den verkoop van el het aanwezig gekapte en nog te kappen Verwout op het eiland Bonsaire sedert primo January tot en met ultimo Juny deses Jaars.

Zullende de gegadingdens zich met beslotene Billetten, waarin de som bepaaldelyk zal moeten uitgedrukt zyn, uiterlyk op Dingsdag den 17den dezer vóór tien uren ten kantore van my Raad Contralleur der Financien voornoemd adresseren; alwaar de conditien van verkoop gedetailleerd zullen te zien zyn.

De Raad Contr: der Fin: NUBOER.

BENEMERITO Capitan de Navio, N. Joly, de la orden de Libertadores, Comandante de Marina de este Apostadero.

Aviso al publico que un tal Augustin Gonzalez, natural de Cuba, usando algunas veces de firmar Prudencio Gonzales, de edad acerca de 32 años, alta de estatura, cabello negro, cerrado de barbas y color blanco y robusto de cuerpo, condenado á diez años de presidio por haber falsificado un firma y logró de profugarse, continua de fabricar falsa firma. Encarga á todo el publico de no dar fé á su firma, contrato u obligaciones que puede presentar, estando firmamente resuelto de no pagar ninguna de sus deudas contrahidas.

N JOLY.

Marsaybo, 24 de Enero 1824.—14.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onzelaatste INGEKLAARD—FEBRUARY.

6. bark	St. Joseph, Solar,	Porto Rico
9. golet	Almira, Wilson,	New York
	bark Planter, Ellis,	dito
	golet Diana, Bian,	Comana
10. —	Jacoba, Crane, jr.	Porto Rico
	brik Matteaun, Coffin,	New York
11. golet	Marie Louise, Pimenta, R. de la Hacha	
12. bark	Anna Catharina, Dupyn,	Porto Rico
UITGEKLAARD—FEBRUARY.		
7. bark	Caroline, Smith,	Marsaybo
10. golet	Emelia, Marc Antony,	dito
11. —	Diana, Bian,	Spaansche kust
	— Maria Catharina, Daniels, R. de la Hacha	
	bark Fy. Bogman,	Marsaybo
12. brik	Snelheid, Claasen,	Amsterdam
	— Maria & Jacoba, Bart,	dito
	golet Saturnus, Schonewolf,	Aruba
	— Lady Cantz'laar, Martin,	Rio de la Hacha

Het GEWIGT van het Brood is hetzelfde als in de voorledene Week, 22 en 23 Onco.

Met de aankomst gedurende deze week der vaartuigen uit de Vereenigde Staten, hebben wy van onze korrespondenten aldaar, onze ge-regelde nieuwspapieren ontvangen. Wy hebben korte vertalingen gemaakt, der meest belangryke artikelen van dezelve, welke zyn als volgt:—

Behalve het Kongres dat te Parys zoude gehouden worden, over de Zuid Amerikaansche zaken, er een ander te St. Petersburg stond vergaderd te worden met oogmerk om de zaken in de oost te schikken. Het is byna zeker dat Engeland geene stem zal hebben in het eene, betrekkelijk de Zuid Amerikaansche zaken, en in het ander is het niet waarschynelyk, dat zy zich zal inlaten.

De Madrid Gazette van den 20sten bevelst een zeer gewigtig besluit, onderteekend door den koning den voorgaenden dag. Mits dit besluit, wordt eenen raad bestaende uit ministers benoemd, gelyk in functie aan het kabinet raad, daargesteld door Philipus de 5de in 1714. Men merkt uit den inhoud van dit besluit, dat het Ferdinand's voornemen is, om door en met de raadgevingen van dezen raad te regeren, zonder eenig ander vorm van een vertegenwoordigend gouvernement daartestellen, en zonder aan hetzelfde zelfs den naam van een konstitutioneel charter te geven.

Ferdinand heeft geweigerd de schuldbrieven te erkennen, welke afgegeven zyn onder het konstitutionele gouvernement; en het is hem onverschillig, zoo hy op nieuw geld geleend kan krygen ja of niet; en hy verbeidt zich genoegzame hulpbronnen te bezitten, om de zaken van het gouvernement voortzetten zonder een leening te doen. Hy wil ook geen geboor verlenen aan de raadgevingen van Frankryk, Oostenryk, Rusland en Engeland om zynen vertrouwelyken minister Saez het afscheid te geven.

Men bevestigt de tyding van M. d'Eroles aan stelling tot minister der finantie te Madrid, en hy is tevens benoemd, een der leden van den nieuwen raad. De Gazette van Madrid bevelst een adres der armée van de koninggezinden van Quassa, den zwakken Ferdinand gelukwenssende met zyne herstelling tot de koninglyke magt. De inwoners der Belearische eilanden hebben ook een dusdanig adres aan den koning afgevaardigd.

De Globe en Traveller, zeggen dat Griekenland zoo wel als Zuid Amerika het onderwerp van een kongres zal zyn. Zoo dit waar zy dan is Griekenland helaas verloren! Zy heeft betoed dat zy in staat was om hare vyanden, de Angelenigen te wederstaan; zy was in staat, in spyt der verlaten en den tegenzin der christelyke monarchien, zich door te redden; maar zoo

het Heilige Verbond zamenspanst, om haar deszelfs vaderlyke zegen te schenken, dan is zelfs het beleid, de dapperheid en de volharding waarmede zy uitgemunt heeft niet bestand tegen hetzelfde.

De koning van Pruisen heeft door een besluit Sir Robert Wilson beroofd, der orde van den Rooden Arend.

Uit de Londen Kourier van den 26sten Nov. vernemen wy dat de secretaris van het redery genootschap, op Zaturdag den 22sten Nov. eene zamenkomst met het gouvernement had, op het verzoek van verscheidene der kooplieden en reders, welke met Spaansch Amerika handel voeren, ten einde verzekerd te zyn of er wezenlyk eenig grond bestond, wegens het gerucht hetwelke in eenige nieuwspapieren is bekend gemaakt omtrent het voornemen van het Fransche gouvernement om Spanje de behulpzame hand te bieden in het terug brengen van bare kolonien onder haar gezag. De meest voldoende verzekeringen werden gegeven door het gouvernement dat er geen de minste schyn bestaat, om het Fransche gouvernement met zulke voornemens te beschuldigen; dat het Fransche fregat Jean Bart, welke voor eenigen tyd geleden uit Frankryk naar de West Indien was vertrokken weder op dezelve terug reize was; en dat er geene krygsmagt uitgerust wordt van Frankryk bestemd voor de West Indien behalve 500 man om den dienst der garnisoenen te Martinique en Guadeloupe te verligten. Aan het gouvernement werd bekend gemaakt, dat er 14 schepen in lading lagen te Londen en Liverpool naar de Spaansch Amerikaansche haven; en dat gevolgelyk wanneer die geruchten gegrond waren, het niet voorzigtig door de kooplieden zoude gehandeld zyn, om by voort durling hunne eigendommen daarna toe te zenden. Het antwoord hierop was, dat het gouvernement geene reden zag, waarom de kommerciele onderhandelingen zoude gestaakt worden, welke de individuen mogten goedvinden met die landen te houden. Er zyn slechts drie Fransche oorlogs schepen in de West Indien; als de Vesta, van 60 stukken geschuts, en twee fregatten, de Thais, en de Concorde.

Het aanstaande lot der Zuid Amerikaansche onafhankelyke staten is nog gedurig met duisterheid bedekt; de verzekering welke het Engelsche gouvernement aan de kooplieden gegeven heeft dat het Fransche gouvernement in geenen deele zich zal bemoeien met Zuid Amerika en dat alle geruchten wegens het uitrusten van expeditie naar die gewesten geheel van grond ontbloeit zyn, is eene groote gerustheid voor die staten; doch in de aanspraak van den Russischen ambassadeur aan den koning van Spanje komen uitdrukkingen voor waaruit niet onduidelijk blykt dat de bondgenooten werkelyk het voornemen hebben om Spanje te helpen tot weder in bezit krygen harer kolonien.

De Engelsche dagbladen weten zelve niet hoe deze twee tegenstrydige verklaringen over een te brengen; ook vinden wy in de allerlaatste tydingen uit Parys van den 4den en 5den December II. geen de minste sporen van een kongres dat aldaar gehouden zou worden; geen aankomst van vreemde ministers of iets dergelyks; het geheele kongres kan dus wel eene verzinning uit speculatie zyn. Wy vinden in de Noord Amerikaansche kouranten, dat het kongres van Amerika uithoofde der stellige uitdrukkingen van den president in dezelve aanspraak aan de beide kamers vermeend had, dat de president officieele staats stukken bezat aangaande het plan der vorsten van het Heilige Verbond wegens Spanje en Zuid Amerika, en dat het kongres den president dit officieel heeft afgevraagd; het antwoord van den president was, dat hy geene staats stukken daarentrent bezat, die zonder gevaar voor de oogen van het publiek konden bloot gelegd worden.

De keizer van Braziliën heeft dezelfde rol gespeeld in zyne Kortos als Cromwell met zyn parlement en Bonaparte in de vergadering van het wetgevende ligcham; hy heeft namelyk de vergaderde Kortos doen opsigten door zyne troepen, eenige leden gevangen gezet en de vergadering ontbonden; welke invloed dit in zyn nieuwe keizerryk zal maken, dat zal belangrijk wezen om te vernemen.

Op Zaturdag 22sten Nov. is generaal Mina op een Fransch schip te Plymouth aangekomen. Het volgende is een uittreksel van eenen brief van die plaats gedagteekend 22sten Nov. II.—“Eene Fransche oorlogs brik is uit de Middellandsche Zee in deze haven aangekomen; zy heeft aan boord generaal Mina, benevens depechen; de aankomst van dezen generaal op een Fransch schip heeft hier vele verwondering gebaard maar men heeft als nog niets kunnen vernemen.”

De hertog van Angouleme is te Parys aangekomen, en heeft op den 2den Dec. zyne groote intree gedaan. Hy is met grooten luister ontvangen geworden; en, volgens gebruiken zyn de markt vrouwen die te Parys zeer veel in aanmerking komen en grooten invloed op de staatkunde hebben, hem hare hulde gaan bewyzen; en den overwinnaar van Spanje en vriend der absolute gouvernementen met een zilveren bouket verveerd, het zinnebeeld van die scherpe wapens, waarmede hy Merillo, Ballesteros, Abisbal en dergelyken onderworpen had.

De graaf de Ponomostro is te Zamora verbannen geworden, om dat hy den wensch geuit had, om twee kamers in Spanje daargesteld te zien.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Gibraltar, 27sten Oct.—“Er zyn hier thans boven de 400 vluchtelingen uit Cadix; 60 gedeputeerden der Kortos, waaronder Arguelles zich bevindt en al de ministers, het laatste regentschap vele generaals waaronder Alaya en Quiroga een

der voornaamste aanvoerders der revolutie. De koning heeft een order onderteekend, den dag na dat hy van Cadix vertrokken is, om hen allen te arresteren, maar de Fransche generaal waarschuwde hen van deze order, en verzocht hen zich weg te maken, hy ging zoo ver als om Alaya en Valdez te dwingen die genegen waren te blyven, zich aan boord van het Fransche eskader te schepen.

De Nuremberg Gazette meldt, dat Leo de 12de amnestie verleend heeft aan alle personen welke in hechtenis of verbannen zyn, om reden hunner staatkundige gevoelens. In eene kleine provinciale stad, waren er circa 600 personen in gevangenis.

De laatste berigten welke van Cadix te Gibraltar ontvangen zyn, melden niets hoegenaamd aangaande de expeditie, welke men zeide, zonde uitgerust worden om de Zuid Amerikaansche provincien te heroveren. Men snette te Cadix bestemd voor Lima een klein eskader uit. Het Britsche eskader, te weten: de Superb en Ganges van 74 stukken en het fregat Tribuna bestemd voor de W. I. met troepen aan boord, zyn te Gibraltar op den 25sten Nov. aangekomen, en na een gedeelte derzelver geland te hebben, om den dienst van het garnizoen aldaar te verligten, vertrok hetzelfde op den 2den naar deszelfs bestemming.

De Kourier berigt op eene schimpende wys den Franschen minister Chateaubriand, dat Engeland thans in commissie heeft de Brittanien van 120 stukken geschuts, (wel bekend by de Franschen) Prince Regent 120; Queen Charlotte 120; Ocean 104; Ganges 86; Rochford 86; Cambridge 86; Albion 82; Bulwarh 82; Gloucester 82; Ramilles 78; Revenge 78; Superb 78; Winsor Castle 78; Spartiate 78. Behalve vyf 80tiger, 21 zware fregatten en 108 mindere vaartuigen, als korvetten, brikken, &c.

De koning van Portugal beyverde zich buitengewoon om wraak te oefenen op de Patriotten, en schynt zynen koninglyken broeder te wederveren. Mr. Rego, welke door het konstitutionele gouvernement benoemd was tot konsul voor de haven van Charleston, is in de gevangenis geworpen, om reden zynere bekende aankleving aan het regt des volks. Het schynt om dat hy een vrymetzelaar zynde, deze omstandigheid hem meer gehaat gemaakt had in de oogen zynere wrede vervolgers.

By the several arrivals from the United States since our last we received New York papers to the 21st of last month, and have extracted from them such parts of their contents as appeared most likely to interest our Readers.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, January 2.

From the Balt. Morning Chronicle, Dec. 27.

NEW ORLEANS—This city now contains upwards of fifty thousand souls, and employs two hundred thousand tons of shipping. In the year 1761 it contained only one hundred barracks and three or four stone houses—this change has then been brought about in sixty years.

The Spanish Refugees—Extract of a letter, dated Gibraltar, Oct. 27.—“There are now here upwards of 400 refugees from Cadiz—60 deputies of the Cortes (Arguelles among them); all the ministers; the last regent; many generals (including Alaya); and Quiroga, one of the chiefs of the revolution. It seems, an order signed by the king the day after he quitted Cadiz, was sent to arrest them, but the French general gave them intimation of it, and desired them to go away; he even went so far as to force Alaya and Valdes (who were disposed to remain) to embark on board the French squadron.

January 3.

From Rio Janeiro.—Accounts have been received by the brig Dove, arrived at Boston in 46 days from Rio Janeiro, that serious events had taken place there; lord Cochrane arrived from Maranham the 10th November. The Cortes were in session the 11th, and all the night succeeding, on an interesting debate on the liberty of the press, and of conscience, when the emperor ordered out his troops, surrounded the chamber, and after dissolving that body, seized Señor Banefacio, the prime minister, and four other deputies, and sent them to prison.

January 6.

Extract of a private letter, of the 12th ult. from Calameta:—“The naval action between the Greek and Ottoman fleets near Mitylene lasted more than four hours. The Greeks, by means of their fire ships, burned four large Turkish vessels; others were sunk or stranded on the coast of Asia, and two captured frigates were taken to the port of Oliveto. The Turkish army, under the command of Salib, Pacha of Adrianople, and Jossuf Pacha, which penetrated into Livadia, has experienced several signal defeats, and is now fleeing to Thessaly with the Greeks close at their heels. The other army, composed of troops Scodre, has also experienced heavy losses several times.”

The Nuremberg Gazette states that Leo XII. has granted amnesty to all individuals detained or exiled for political opinions. In a small provincial town, it adds that there are 500 or 600 persons in prison.

The British exports to Buenos Ayres and Chili have exceeded seven millions of dollars during the last year.

January 8.

GIBRALTAR PAPERS.

The following articles from our late Gibraltar papers, were last evening unavoidably omitted. Lt. gen. Pozzo di Borgo. Ambassador extraordinary from the emperor of Russia to his Ca-

tholic majesty, was presented to his majesty at Madrid on the 15th Nov. when he addressed his majesty as follows:—

"Sire: When rebellion rose against the sacred rights of your majesty's throne, the emperor, my august master, foresaw, in his wisdom, the whole extent of the evils which the authors of this criminal attempt were preparing for Spain. The most painful experience confirmed these wellfounded presentiments, which were shared by alarmed Europe, as the deeds of violence and injustice, committed by the usurper of the public power, gradually destroyed the hopes of the most sanguine. The necessity of checking the fatal consequences of a state of things which had become dangerous to all, induced the sovereigns assembled at Verona to put an end to it, even by open force, if the obstinacy of the disturbers of general tranquility should render this determination indispensable. It was for France to take the initiative in this noble enterprise. She has gloriously accomplished it, and your majesty is restored to his people and to his Allies, in the fulness of his legitimate power: a condition necessary to the happiness of Spain, and to the security of Europe. The whole world, Sire, expects to see these just hopes realized. The difficulties which your majesty will undoubtedly meet with in attempting to pacify his extensive dominions, will but heighten the merit of overcoming them.—As to the means your majesty will find them in the wisdom of his own resolutions, in the virtue of his people, and in the interest with which Y. M. is sure to inspire his Allies; and thus will Y. M. have the glory of terminating this last of revolutions, by firmness which prevents their breaking out again, and by clemency which causes them to be forgotten.

"It was under the influence of such sentiments, Sire, that the emperor, my august master, commanded me to offer to your majesty his most sincere congratulations upon an event which he had so much at heart, and for so many reasons,—and to communicate to your majesty his hopes, which are also those of his Allies, respecting the happiness which your wisdom, Sire, is preparing to confer upon his numerous kingdoms, the fate of which is essentially connected with that of Europe."

His majesty answered in the following terms:

"I receive, with the utmost satisfaction, the expression of the sentiments of friendship and interest professed by the emperor, your master. The part which H. I. M. and his august Allies have taken in the deliverance of Spain, has shortened the period of her calamities. The interest, which the emperor, your master, testifies for the happiness of my people, cannot but be highly grateful to me. I am exerting myself to rid them of the evils with which they have been afflicted; and I trust in Almighty God, that I shall obtain this great object, the only end of my solicitude.

"I am particularly pleased, that you should have been chosen by your sovereign to convey to me sentiments upon which I set the highest value."

H. M. has conferred the Order of the Golden Fleece upon Mr. Pozzo di Borgo, and, with his own hands, decorated him with the insignia.—*Madrid Gazette.*

January 13.

LATEST FROM EUROPE.

By the *Souquehannah*, captain M'Manus, from Waterford, (Ireland) papers to the 4th December have been received, for the loan of which, we are indebted to the owner of the ship.

The papers contain London dates to the 29th. Their contents are full of interest. In addition to the congress to be held at Paris on South American affairs, another was to be held at St. Petersburg for the purpose of arranging the affairs of the east. To the one on South American affairs it is almost certain, England will not be a party, and in the latter it is not probable she will join. The business no doubt will go on without her.

The *Madrid Gazette* of the 20th, contains a very important decree signed by the king the preceding day. By the decree a council of minister is created, similar in functions to the cabinet council established by Philip V. in 1714. It would seem from the tenor of the decree that it is Ferdinand's intention to rule by and with the advice of this council, without establishing any form of representative government, and without bestowing upon the subjects even the name of a constitutional charter.

Ferdinand has refused to recognize the bonds given under the constitutional government, which he says are not Spanish bonds, and is indifferent whether he succeeds or not in raising money by a new loan; imagining he has sufficient resources to carry on the affairs of government without it. He has also turned a deaf ear to the importunities of France, Austria, Russia, and England, to dismiss his confidential minister, Suez, whom he still retains.

M. d'Erolles is confirmed in his appointment as minister of finance at Madrid, and is nominated one of the new council. The *Gazette* of Madrid contains an address from the royalist army of Quezads, congratulating the imbecile Ferdinand on his restoration to regal power.—The inhabitants of the Balearic islands have addressed the king in a similar manner.

The *Globe and Traveller*, says that Greece, as well as South America, is to be the subject of a congress. If so, alas for Greece! She has shown herself able to withstand her infidel enemies. She has been able to make her way under the frowns or neglect of the christian sovereigns, but if the Holy Alliance combine to bless her after their paternal fashion, even the

skill and bravery and perseverance she has shown will hardly avail.

The king of Prussia, by a decree, has deprived Sir Robert Wilson, of the order of the Red Eagle, formerly conferred on him.

From the *London Courier*, Nov. 26.

The secretary of the shipowner's society had, on Saturday, an interview with government, at the instance of several of the merchants and shipowners engaged in the trade with Spanish America, for the purpose of ascertaining whether there was any real foundation for the rumours which have been circulated in some of the newspapers, of its being the intention of the French government to assist Spain in attempting the reconquest of her late colonies. The most satisfactory and unqualified assurances were given by government that there was not the slightest pretence for imputing any such design to the French government, that the French frigate "*Jean Bart*" which had sailed some time since from France to the West Indies, was on her return to France, and that no force was going out from France to the West Indies, excepting 500 men for relieving the garrisons of Martinique and Guadeloupe. It was stated to government, that fourteen ships were now loading in London and Liverpool for the Spanish American ports, and that, of course, if the rumours alluded to had been well founded, it would not be prudent for the merchants to continue sending their property in that direction. The answer given to this was, that government saw no reason why the commercial intercourse which individuals might think proper to carry on with those countries, should be suspended.

There are only 3 French ships of war in the West Indies, and their names and description are as follow: *Vesta*, 60 guns; *Thetis*, a frigate; and *Concorde*, a frigate.

General Mina arrived in a French ship at Plymouth on Saturday last. The following is an extract of a letter from that place, dated Nov. 22, p. m. "A French man of war brig has arrived at this port from the Mediterranean. She has on board general Mina, and also despatches. The arrival of this general in a French ship, has excited much surprise here, but no particulars have transpired, nor can I make any inquiries, as the mail is just on the start."

A Scene at Algiers.—The *New York American* gives the following extract of a letter from an officer of our squadron in the Mediterranean, dated Gibraltar, Nov. 27th:—

"Mr. Henry, our consul, has received a letter from Mr. Shaler, at Algiers, informing him of some disturbance there. It appears that some cause of animosity has arisen between the Algerines and Moors; and the Dey, in consequence, ordered all the latter, in the city, to be put to death. Now each of the consuls employed two or three of these Moors as servants, and the prime minister was seen with a body of soldiers to take them away. Mr. Shaler resisted, and told the minister he would protect his with his life. His Moors were sitting down at his feet, and he standing over them with his drawn sword: the minister begged him to desist, as the consequences might be fatal to him, (Mr. S.) and further stated that it would cost him his head, if he returned without them: but Mr. S. was inflexible, and the minister cleared out, went to the English consul's, broke open the house, ransacked it even to the women's apartments, and took off the Moors with him. By the last accounts from Algiers, Shaler has still retained his Moors.

January 16.

Latest from Europe.

The packet ship *Don Quizotte*, capt. Clark, arrived yesterday at this port, from Havre bringing us Paris papers, including a file of *Galignani's Messenger*, to the 5th ultimo.

The duke d'Angouleme had arrived at Paris; having made his grand entree on the 2d. He was received, as may be supposed, with great eclat; and, as usual, the *market women*, who are of considerable note to Paris, and have great political influence, paid their homage, and presented the conqueror of Spain, and the friend of absolute governments, with a bouquet of *saïcer*; emblematical, no doubt, of that keen weapon with which he subdued Morillo, Ballesteros, Abisbal and company.

France.—The duke d'Angouleme had arrived at Paris. The address to him and his answer are given. The public buildings and many private houses were illuminated on the duke's arrival.

Spain—Count de Panomrostro had been exiled to Zamora, because he expressed a wish to see two chambers established in Spain.

The inhabitants of Barcelona are represented as being satisfied with the presence of the French and their good conduct, but dissatisfied with the clergy and royalists of their own country.

General Morillo had demanded and obtained his passports for France.

The Greeks.—Accounts had been received from the Ionian islands that the Pacha of Scutaria in his late attempt on Missolonghi, had been attacked by the Greeks, and his army routed. Two divisions laid down their arms, and the rest who effected their escape, had marched for Arta and Janina, with the intention, it is said, of proceeding to Scutaria to drive out the Montenegrins, who had seized on a part of that province.

Immediately after the capture of Corinth the government had given orders to the Grecian generals to drive the Turks from Thessaly. An

article dated Venice, Nov. 17, taken from the *Nuremberg Gazette*, says that Attica had been delivered; that the Turks at Negropont had abandoned Karyotos, which was in the hands of the Greeks; and that the Ottomans had been compelled to shut themselves up in their principal fortresses. The season was so far advanced that it was believed the Turks would not undertake another expedition at sea.

The latest accounts from Cadiz received at Gibraltar, afforded no intelligence relative to the expedition said to be fitting out for the reconquest of the late South American provinces. A small Spanish armament was in preparation at Cadiz for Lima. The British squadron, viz. the *Superb* and *Ganges* of 74 guns, and frigate *Tribune*, destined for the West Indies, with troops, arrived at Gibraltar 25th November, and having landed a part of them to relieve the garrison there, sailed 2 days before the *Ontario*, for their destination.

English Navy—The *Courier* tauntingly informs the French minister, Chateaubriand, that England has now in commission the *Britannia*, 120 guns (well known to Frenchmen); *Prince Regent*, 120; *Queen Charlotte*, 120; *Ocean*, 104; *Ganges*, 86; *Rochford*, 86; *Cambridge*, 86; *Albion*, 82; *Bu.wark*, 82; *Gloucester*, 82; *Ramilles*, 78; *Revenge*, 78; *Superb*, 78; *Windser Castle*, 78; *Spartiate*, 78. Besides five 80 gun ships, 21 heavy frigates, and 108 ships, sloops of war, brigs, &c.

January 19.

Pirates Captured—By the arrival of the *Ann Eliza Jane*, capt. L. bouise, from Port-au Prince, we learn that a small Haytian schooner was fitted out at St. Domingo, with a compliment of forty men to cruise in the Mona passage, in search of a gang of pirates. After an absence of twelve days she returned having captured twenty two pirates, and a considerable amount of coffee, indigo and hides.

January 21.

From Vera Cruz.—Capt. Van Dine, of the schooner *Fy*, arrived yesterday, reports that capt. Smith, of the brig *Orleans*, had arrived at Alvarado, from Vera Cruz, and informed that the castle was in a state of starvation, and disturbances existed among the troops. They took from him all the provisions he could spare, and paid him for them.

Alvarado, Dec 21, 1823—"The castle of St. Juan de Ulloa, as we are informed, by persons who visited it three days since, is in a very deplorable state. Much injured by the fire from Vera Cruz and dejection, if not disaffection, is visible in the countenances of both officers and men, amongst whom are many sick and wounded. The Spanish fleet of vessels of war, which had been several weeks idle about the castle, sailed 3 days since, supposed for Havana.—They left, no doubt some provisions, and took away considerable property from the castle.—We hear nothing farther of the second expedition, which it was said that Morales would conduct this way.

"The governor of the castle was required, or requested not to fire upon the city during the stay of the English commissioners, to which he assented. The captain of the frigate accompanies the mission as far as Xalapa. The *Thetis* sails soon for England, and the *Phoebe* is very soon expected.

"Nothing new on the part of the congress, except the approbation of the federal system of government, on their part, which yet remains to be sanctioned by the provinces. They have also approved the loan of 22 1/2 millions of dollars, negotiated by Mr. Richards.

"The French gentlemen, supposed to be agents of the French government, who were arrested some weeks since in the city of Mexico, are ordered to leave the country—as also the celebrated French general count d'Alvimar, who proceeds to New Orleans.

"It is stated that a motion has been made in the congress, to render all European Spaniards incapable of holding any civil or military appointment in the country. Some think this would be a wise measure, but whether so or not, we feel confident it will not be adopted."—*American.*

There are to be two places of refuge in France for Spaniards leaving their country: one at Prades and the other at Seret.

Several editors of *Gazettes* in different parts of the kingdom have been condemned to fines and imprisonment. Two of the largest fines we observe are 2500 and 3000 francs.

The following melancholy picture of Spain concludes a long article in the constitutional:

"The revocation of the edict of Nantes robbed France of several hundred thousand of its inhabitants; but still there remained a fertile soil, other internal riches, and a fund of industry which could never be expatriated. But Spain, which at the present time does not contain half the population which France had 140 years ago, has sent out three or four times as many exiles, fugitives, prisoners and suspected persons, as the whole number of the victims of the edict of Louis XIV. against the Protestants. The soil of Spain is productive, but all those who might cultivate it are obliged to fly from their country, and carry with them the industry which might enrich the Peninsula, the wealth which might raise its credit, and the knowledge and the talents which might, in the course of time, repair the innumerable wrongs it has suffered for thirty years."

REGLEMENT van administratie en bestuur op het Eiland Bonaire. (VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.)

Art. 22. De dienstbare ingezetenen die in gebreken blyven om, daartoe opgeroepen zynde, eenig van het in artikel 20 vermelde werk te verrigten, zullen volgens eene deswegens te makene wet, tot hunnen pligt worden genoodzaakt; zelfs zal hun by herhaalde onwilligheid het eiland (als voor de rust en goede orde in de kolonie gevaarlyke lieden) kunnen worden ontzegd, met verbeuring van hunne grondeigendommen indien zy dezelve gratis van het Gouvernement verkregen en geen volle drie jaren in bezit gehad hebben.

Art. 23. De volgende belastingen zullen geheven worden.

namelyk:

a. Op den uitvoer van schapen en kabrieten naar Curaçao of elders: twee realen per stuk.

b. Van hoofdgeld van slaven acht realen per hoofd wordende van het volle getal, oud en jong daaronder begrepen, een derde afgetrokken en van de overigen, namelyk van twee derde, wordt deze belasting betaald.

c. Op den verkoop en aliënatie van slaven, met uitzondering van zuigelingen, zes pezos van achten per hoofd.

d. Op den uitvoer van slaven: tien pezos van achten per hoofd.

e. Op de Collaterale successie.

f. Het middel van het klein zegel of de zegel impost.

g. De 50 penning op de aliënatie van onroerende goederen.

h. De 40 penning op hypothecaire acten. Ten aanzien van de zoodanigen dezer heffingen die te Curaçao ook zyn ingevoerd, regelt men zich naar de aldaar bestaande verordeningen, en opzigtelyk anderen die Bonaire alleen aangaan, zal men zich gedragen naar de te makene bepalingen die noodig zullen worden geoordeeld.

Art. 24. De handel met vreemde plaatsen is volstrekt verboden; daarom zullen er op pøne van confiscatie, geene goederen, waren of koopmanschappen hoe ook genaamd anders dan van, of naar Curaçao mogen worden in of uitgevoerd; met uitzondering nochtans, namelyk van levensmiddelen die, in tyden van gebrek, (veroorzaakt door de stremming van de gemeenschap met Curaçao, of andere buitengewone omstandigheden) mogen worden aangebragt en tot gebruik der ingezetenen verhandeld, naar gelang der behoeften van de kolonie, onder betaling van de zelfde regten van invoer als te Curaçao zyn bepaald; en de zulks tot dat de redenen die dergelyken invoer noodwendig maakten, zullen hebben opgehouden te bestaan; als mede van schapen en kabrieten die ten allen tyde naar overal mogen worden uitgevoerd mits betalende de regten daarop vastgesteld.

Art. 25. De handel met Curaçao zal, met uitzondering van de belasting op den uitvoer van schapen en kabrieten, vry en onbelast wezen; dus worden er van de goederen die van Curaçao worden ingevoerd geene hoegenaamde regten, noch van uitvoer, te Curaçao, noch van invoer, te Bonaire betaald, om dat de beide eilanden onder een en hetzelfde Gouvernement staan, en met Aruba maar eene kolonie uitmaken.

Art. 26. Voor alle ter Reede komende vaartuigen, zal er een te bepalen anker geld moeten worden betaald.

Art. 27. De uitvoer van alle aan den Lande behoorende voortbrengselen des eilands geschiedt vry van alle regten.

Art. 28. Niemand vermag canos, booten, ponten of andere dergelyke vaartuigen te houden zonder daarvan aan den Commandeur te hebben kennis gegeven.

Art. 29. Alle aankomende schippers en passagiers zullen zich dadelijk, by hunne aankomst, aan den Commandeur, of deszelfs vertegenwoordiger, moeten vertonen; en niemand zal van het eiland vertrekken, ten zy hy, tot de ekwipage van eenig vaartuig behoorende, op de monsterrol mogt staan, of daarop zal zyn gebragt; of als passagier een pas van den Commandeur zal hebben verkregen. De schipper die een of meer passagiers aanbrengt zonder binnen twee uren na zyn arrivement, dezelve met zich voor den Commandeur te

hebben doen verschynen, zal voor elk passagier verbeuren eene boete van vyf en twintig pezos van achten; en, indien de schipper zelf verzuimt zich binnen dien tyd by den Commandeur te vervoegen, zal hy daartoe worden geconstrengd en eene boete van vyftig pezos van achten verbeuren, onverminderd zoodanige andere pønaliteit als nog naar de omstandigheid der zaak wettiglyk zal kunnen en behooren te worden opgelegd. Wegens het wegvoeren van personen, buiten voorkennis van den Commandeur, verbeurt de schipper eene boete van vyf honderd pezos van achten, buiten en behalve zyne verantwoordelykheid wegens de schulden van den weggevoerden, en onverminderd eenig verdere actie van het officie Fiscaal.

Art. 30. De ingezetenen zullen geene leges betalen voor de paspoorten welke zy by hun vertrek van het eiland om zich naar Curaçao te begeven behoeven, noch voor die welke zy te Curaçao moeten bekomen om zich van dat eiland naar hunne woonplaats, te Bonaire te begeven.

Art. 31. De directie over de Policie van het geheele eiland, over de wegen, straten en openbare plaatsen, wordt aan den Commandeur opgedragen, dewelke de bevoegdheid, zal hebben om, zulks noodig oordeelende, bepalingen te maken op de pryzen van eetwaren.

(Het vervolg hierna.)

REGLEMENT van administratie en bestuur op het Eiland Aruba. (VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.)

Art. 22. Het volgende ankergeld zal aan den Lande moeten betaald worden voor alle vaartuigen die, om welke reden het zyn moge in de Paarde Baai zullen zyn ten anker gekomen en wel zulks op iedere reis of togt.

namelyk:

Nederlandsche vaartuigen, geene canos zynde, onder 20 tonnen - - - - -	Ps. 4 0
Nederlandsche vaartuigen van 20 tot 30 tonnen - - - - -	„ 4 4
Nederlandsche vaartuigen boven 30 tonnen - - - - -	„ 5 4
Vreemde vaartuigen zonder onderscheid, mits geene canos zynde	„ 10 0
Canos onder de Nederl: vlag - - -	„ 2 4
do. onder vreemde vlag - - -	„ 2 4

Geen vaartuig hetwelk het bovengemelde ankergeld zal hebben betaald, en welk uit hoofde van de eene of andere reden een of meermalen wederom mogt zyn binnen gevallen zonder de reis te hebben volbragt, zal gedurende die reis verders daaraan onderhevig zyn.

Art. 23. Vaartuigen die op Aruba t'huis behooren zullen moeten voorzien zyn van zeebrieven door den Gouverneur te verleen, slechts aan de zoodanigen die geen dek hebben vermag de Commandeur passen te verleen om op de vaste kust te varen.

Art. 24. Niemand vermag canos, booten, ponten of andere dergelyke van vaartuigen te houden, zonder daarvan kennis aan den Commandeur te hebben gegeven.

Art. 25. Behalve de grondbelastingen, de regten op den in en uitvoer en accynsen en het havengeld, zullen de volgende belastingen geheven worden.

namelyk:

Op den uitvoer van slaven per hoofd	Ps. 10
Op den verkoop van slaven, zuigelingen uitgezonderd, per hoofd - -	„ 6
5 perCt. op publieke verkooping.	
Den impost van het klein zegel.	
De 50 penning op de aliënatie van vaste goederen.	
De 40 penning op hypothecaire acten.	
Op den verkoop van gras 8 rr. per zak.	
Op den verkoop van vreemde vaartuigen:	
10 perCt. en	
De Collaterale impost.	

Art. 26. De Hoofd-administratie van alle baten en lasten der kolonie wordt door den Raad Contrarolleur der Financien te Curaçao, overeenkomstig de reeds deswegens gemaakte of nog te makene bepalingen gevoerd, onverminderd de afzonderlyke administratie die te Aruba zelve zal moeten gehouden worden op den voet zoo als in de instructien der daarmede belast zynde ambtenaren zal worden omschreven.

Art. 27. Er zal zyn een vrede gereg, te zamen gesteld uit den Commandeur en twee der voornaamste en geschikste ingezetenen onder benaming van Magistraten,

dewelke geene bezoldiging zullen genieten. Dit vredegereg zal worden geassisteerd door een schryver die eeniglyk emolumenten zal genieten en in alle zaken betreffende het bestuur des eilands ten dienste van den Commandeur moet staan.

Art. 28. Het vredegereg zal belast zyn met alle zaken het Policie wezen des eilands betreffende, als mede met de beslissing van alle geschillen tusschen de ingezetenen die niet van eenen crimineelen aard zyn, mitsgaders van alle geldzaken en vorderingen beneden de som van Negentig pezos van achten, overeenkomstig een reglement hetwelk voor hetzelfde zal worden gemaakt. Hetzelve zal de bevoegdheid hebben om geld boete tot de som van een honderd pezos van achten toe, en gevangenis voor niet langer dan veertien dagen op te leggen; behoudens het regt aan den genen wien een van beide dezer straffen is opgelegd, om zich, daarover bezwaard vindende, aan het gouvernement te Curaçao dienaangaande te mogen beklagen.

Art. 29. De directie over de wegen, straten en openbare plaatsen wordt aan het vrede-gereg opgedragen, hetwelk de bevoegdheid zal hebben om, zulks noodig oordeelende, bepalingen te maken op de pryzen van eetwaren.

Art. 30. By aldien er geen plaatsvervanger van den Commandeur benoemd mogt wezen, zullen de twee aanwezige magistraten, by afwezigheid of overlyden van den Commandeur of by eenig ander geval dat dezelve door ziekte of anderszins het commando niet zal kunnen voeren, het bestuur des eilands provisioneel aanvaarden en waarnemen tot dat de Gouverneur daarin zal hebben voorzien.

Art. 31. Alle transporten van vaste of onroerende goederen als mede hypothecaire acten worden op het koloniale kantoor, in duplo, opgemaakt en voor den Commandeur, met en benevens een der Magistraten en in presentie van den kolonialen schryver gepasseerd, na dat de 50 of 40 penning daarop verschuldigd in handen van den Ontvanger zal zyn betaald.

Het duplum eener dusdanige acte zal de Commandeur by de eerste schoepsgelegenheid aan den Secretaris van den Raad van Policie te Curaçao overzenden om ter Secretarij onder deszelfs beheer te worden geregistreerd.

Art. 32. De Commandeur alleen is bevoegd om, geassisteerd, met twee getuigen, alle zoodanige acten te passeren welke door Notarissen en getuigen mogen of moeten worden gepasseerd, zullende dusdanige acten door den kolonialen schryver worden opgemaakt, en de minuten daarvan moeten ten kolonialen kantore blyven berusten, alwaar alle onderhandsche acten door den kolonialen schryver mogen geregistreerd, geautenticeerd, en de gevraagde kopjen van dergelyke, zoo wel als van de aldaar berustende acten voor de belanghebbenden afgeschreven en onder zyne handtekening afgegeven worden.

Art. 33. De koloniale schryver is, onder het oppertoezicht van den Commandeur belast met de bewaaring van alle documenten die zich ten kolonialen kantoor, als de algemeene archive der kolonie, bevinden, en het wordt hem aanbevolen alle zorg voor de conservatie daaraan te dragen.

Art. 34. De legessen op de acten ten kolonialen kantore vervaardigd en afgegeven, zullen by een tarief bepaald en zoodanig toegewezen worden als zulks zal behooren.

Art. 35. De koloniale schryver zal de functien van vendumeester waarnemen onder genot van emolumenten die by een tarief zullen worden bepaald.

Art. 36. De armen kas der kolonie, waarvan hierin eader zal worden melding gemaakt, zal een half percent genieten van de bedragen van alle publieke verkooping.

Art. 37. Alle huwelyken tusschen de ingezetenen vermogen op het eiland zelf aangeteekend en gesolemniseerd te worden overeenkomstig reeds bestaande of nog te makene bepalingen.

Art. 38. De ingezetenen zyn, onderworpen aan de Judicature van den Raad van Civile en Criminele Justitie te Curaçao in alle Civile en Criminele zaken; alsmede aan die van het Collegie van Commerce en Zee Zaken, en alle zaken welke tot de Cognitie van hetzelfde behooren.

(Het vervolg hierna.)